

הסודן

שתי אשרחות יוצאות לחו"ל

בשדה התעופה קרידון, לא הרחק מלונג דון, נחפו נציגו האישי של שר החוץ אנרי תוני אידן לקראת קבוצת אנשים שחומי עור שירדה מן המטוס אשר בא מהמזרח. היתה זאת קבוצת סיר סאייד עבד אלרחי מאן אלמהדי, ראש מפלגת הסודאני אלומה ה' סודאנית. סאר, כפי שהוא נקרא בקיצור כפי הסגל המדיני של חרטום, מקוה לה' יות מושלה הראשון של סודאן העצמאית בצאת האנגלים ממנה.

בשדה תעופה אחר, אלמוזה, במבואות ק' היר, נחפו נציגו האישי של ראש הממשלה מוחמד נגיב לקראת קבוצת שחומי-עור שנייה, חברי המשלחת הסודאנית ע'ארה לנהל משא ומתן עם מצרים על עתיד ארצם. היו אלה אנשי החזית הלאומית ומפלגת עשיג'א שבראשה עומד סיר סאייד עלי אל-מיירג'י, סגן, כפי אותם חוגים מדיניים. הוא מקוה להיות מושלה הראשון של סודאן, דאן, תחת הכתר המצרי.

לפני שלושה חודשים ציפו הכל שאל-מהדי יקבר בקאהיר, לא בלונדון. הוא אף שלח את בנו עבדאללה בראש משלחת נכ' כדים מאנשי מפלגתו לסיר סונעד לשמש צעד ראשון לפשרה בינו ובין מצרים. הכ' רות פארוק על עצמו כמלך הסודאן והמא' בק הנועז של פלוגות קומנדו מצריות נגד האנגלים באזור הסואץ עשתה על הסודאן גים רושם עז ואלמהדי חשב, כנראה, כי הגיע הזמן לבוא לידי הסכם עם מצרים.

אך טרם הספיקה משלחתו לארוז את חפציה בדרכה חזרה לחרטום, הגיש ראש הממשלה הילאלי את התפטרותו לפארוק וכל השיחות שניהלו עם הסודאנים נש' ארו תלויות באויר. עם מינויו של חוסין סירי, מיהר אלמהדי, שיגר את בנו שנית (הפעם בראש משלחת קטנה יותר) לברר אם הממשלה החדשה מעוניינת להמשיך את אשר התחילה קודמתה, לקבל את אלמה' די עצמו לשיחות בקהיר.

סירי ענה בחיוב — אך לפני שהספיקה ההזמנה להתממש היה משולל כל מעמד רשמי. מאותו רגע רדפו המאורעות זה אחר זה במהירות מסחררת: הילאלי הודח שנית, הצבא המצרי תפס את השלטון, עלי מאהר מונה ראש משלה, פארוק אולף להתפטר ולעזוב את הארץ.

מצרי בחרטום, סודאני בקהיר. אמנותו של אלמהדי ניצבויה של מצרים התערערה. הוברר לו כי שכנתו הצפונית רחוקה עדיין מהיות מעצמה מתקדמת ו' תקיפה אשר כדאי להתקשר אליה. הוא ערך את חשבונותיו מחדש, הפנה את מבטו מע' רבה, ללונדון. גם העובדה שרוון מצרים ה'

חוש, מוחמד נגיב, הנו סודאני מלידה, לא שינתה את החלטתו.

בקהיר, השתדלו השליטים החדשים לשכ' נע את אלמהדי כי דווקא עתה שעת הכושר להתאחד עם מצרים. משלא עלה הדבר ב' ידם, פנו למתנגדיו, אלה מבין הסודאנים התומכים בהצטרפות ארצם למצרים. בצו' רה זו קיח לטשטש את כשלונם במאבק על איחוד עמק הנילוס.

אלסאייד עבד אלרחמאן אלמהדי, הכ' ריו דובר ממשלת קהיר, הוא איש גדול. אך הכובש הור (האנגלים) רקם סביבו ר' שת כה עבה, שהוא גאלץ ללכת בעקבו' תיו'. מיד לאחר מכן, נתן אותו דובר את רשות הדיבור לראש המשלחת הסודא' נית שבאה לקהיר. "יתכן כי פעם שאפו שליטי מצרים להשתלט על הסודאן, הכ' ריו הלה, אולם עתה רחוק דבר זה מן ה'

הלבנון

היו זמנים

בבית קטן בבירות יושב סוחר וקן אשר ארונותיו מלאים ניירות מעובשים ולבו מלא מרירות. בין הניירות והמרירות קשר הדוק: רוב הניירות הם שטר-יחוב וספרים המעי' דים כי אותו סוחר זקן אינו אלא עארף ביי אל-נעמאני, ששמו כבכל הון מופלג היה ידוע בכל ארצות המרחב לפני שנים רבות. מאו עברו ימים קשים על עארף ביי ורכו' שו הרב באלכסנדריה, בירות, בגוד ומני ציסטר נעלם. רק המיסמכים הישנים נשארו וביניהם כתב התחייבות כתוב בכתב יד ערבי פשוט, נושא תאריך ה-14.6.1925. זוהי קבלה המודה כי באותו יום קיבל ראש האוצר המלכותי של ממלכת החיג'אז 22.300 לירות אנגליות (זהב) מהוד מעל-

בן אלמהדי בביקורו האחרון בקהיר עם ראש הקבינט המלכותי סאר שינה את דעתו

תו עארף אל נעמאני והתחייב להחזיר למל' וזה בתוספת הרבית החוקית של 7%. מאו עברו שנים מבלי שהחוב ייפרע ואף אין ל' עארף ביי כל תקווה כי עוד ייפרע. כי ראש האוצר המלכותי שקיבל את הכסף או חתם בשם מלכות שאינה קיימת יותר: ממלכת החיג'אז ההאשמית.

בינתיים נתחלפו מלכי החיג'אז ובמקום ה' מלך עלי ההאשמי עלה המלך עבד אל-עזיז אל-יסעוד. והוא אינו מכיר בחובותיהם של אויביו הקודמים. כסף זה הלהית לאויבי כדי להלחם בו ולהרוג את חייליו, הוא השיב לעארף ביי כשולה תבע ממנו את פרעונו החוב. אין כל קשר בין ממשלת החיג'אז

החדש הדואג דווקא לשיח' רור כל תושב מן העול המעי'ק עליו, יב' טיח כי גם הסודאן תזכה לאותה דאגה. עמק זה, שאללה והטבע יצרו כחלק אחד, חייב להתאחד שוב, עד כי בחרטום יוכל לשבת ראש ממשלה יליד מצרים, כפי שב' קהיר יושב ראש משלה לילי הסודאן. שומעיו המצריים הגידו ראש לאות הס' כמה. רק בלונדון ובחרטום היו כמה נכב' דים שחשבו אחרת, הודיעו כי הם מוותרים על הכבוד שבחליפין אלה. אם שלטון נגיב בקהיר הוא מה שמעי'ק עליהם, אנו מוכנים לקבל אותו חורה לסודאן, הכריזו, ובלבד שהמצרים ישארו במצרים."

מצרים

השם הכלי-כול

מאז תפס הגנרל מוחמד נגיב את השלטון הפכה עבודת פקידו הרישום במשרד הבי' ריאות המצרי, שתפקידם להוציא תעודות ליי' דה, כמעט אוטומטית. לא היה כמעט ילד אחד שנולד מאז ההפיכה ואשר הוריו הגר' גשמו לא קראו לו מוחמד נגיב. עד אשר, לפני שבוע, ארעה חקלה קטנה: אחד ההר' רים תבע כי שם בנו יהיה: הגיבור מוחמד נגיב.

הפקיד הסביר לאב כי המלה גיבור היא תואר, לא שם, אך האב, פועל נקיון בעירית קהיר, התעקש: כל העתונים ותחנת השי' דור קוראים לו הגיבור מוחמד נגיב — וזה יהיה שמו של בנו הרך. "הבט", אמר הפקיד לאב העיקש, "השבוע נרשמו אצלנו 1500 תינוקות וכולם נקראו מוחמד נגיב." לבסוף, מתוך חשש פן ייחשב פחות מדי פטריטי באם יעמוד בסירובו לרשום את שם התינוק כרצון אביו, פנה הפקיד למנהל המשרד, ביקשו שיסייע לו בהסברה. אך לשוא: הפועל לא הסכים בשום אופן לוותר על המלה גיבור. עד אשר אחד הנוכחים מצא את הפתרון.

"אינך מתבייש בחוסר הפטריטיזם שלך?" הוא פנה תוך תרעומת לאב, "האם השם מוחמד נגיב לא מספיק לך? דע לך, יא פועל חסרי-חנוך: השם מוחמד נגיב מכיל את כל הבכורה שבעולם ואין כל צורך לת' לוח בו תואר של גיבור — זה מובן מאליו."

● אותה התלהבות לרודן החדש גילו מאות אלפי הפלחים, תושבי הדלתה הפוריה עת יצא נגיב למסע ביקורים ברחבי האזור. הוא עשה את אשר לא עשה אף מדינאי מצרי לפניו: מכפר לכפר נסעה שיירתו, כשזואו מסיבי לברכות הפלחים מתוך מכר' גיחו הפתיחה. לא היה זה כתם מסע נימו' סין או הענוגות. נגיב נקט בצעד בלתי-רגיל זה לבצע את אשר איש לפניו לא הצליח לושיג: השמטת המיכת הוופד בעצ' מוצרות, בשדות הרדלתה וצריה הדחוסים פל' חים מרודים, שראו באל-נחאס אלילם המושע.

פתרון הרצח ב"ב השושנים"

(ראו עמוד 16)

הרצח היה רוצחתי, פקידת הבנק עליוה קופפר, התייר יצא עמה אותו ערב, חור' בשעה מאוחרת וביקש את ידה, משטרבה רצה לשכנעה תחת איומי אקדחו, ואו היא התנפלה עליו, הוציאה את האקדח מידי' ורדפה אחריו בפרוודור עד שהשיגה אותו. האקדח הגיע לחדרו של מר ארגולדי דרך הגוונטרה המשותפת המקשרת את שני החד' רים, מספר 3 (של עליוה קופפר) עם חדרו, מספר 4, של ארגולדי. עליוה קופפר ניצלה את האגנדרלמוסיה שקמה אחר הירייה, התגנבה דרך דלת חדר 4 הפתוחה לגוונטרה, לחדר ארגולדי, והניחה את האקדח על מיטתו. אולם כבהלתה המעשה שכתה לסתור את שעה ולקמט את הסדין — כי שעה הסרוק וסדינה המיושר — שלא ישנו עליו — דיברו אל החוקר ופיליפ לשון ברורה — עליוה קופפר שיקרה וכשהאשימה ברצח, הודתה.

תשבץ 135

(ערוך לפי מתכונת הכתיב העברי המלא)

(ערוך על-פי מתכונת הכתיב העברי המלא) מאוזה: 1) כלי הפירה; 5) מנהלו הוא רב סריסים;

135 8 7 6 5 4 3 2 1 13 18 24 32 37 43 47 49

- 10) זלינהדים היתה ... ושמה: 12) היה פחדנית; 13) ניל הנשואין לפי המסורת; 16) רק החי עושה זאת; 18) כ' יהודי עושה זאת לבנו; 19) משרתו של כל זוג צעיר בארץ; 21) ישוב ליד רחובות; 22) את מקודשת יו כדת משה וישראל; 23) איוור; 24) ... ורק; 25) בקשה; 27) מה ... הברז; 30) דרך ...; 31) מדינה עתיקה שדובר בה עברית; 33) נבות; 35) ר' אנו מרנשים; 36) יצא ... חובת; 38) ישוב מצפון למרבה; 39) אל; 40) נהר בדרום אפריקה; 41) מצולע בעל ארבע צלעות; 43) מלת שאלה; 44) מוסר פיננס; 46) אל ... את הקץ; 48) נהר ישראל; 49) רוצח של סוס.

- מאונה; 2) מלת קריאה ערבית; 3) ... פרק; 4) בירתה היא לימה; 6) אביו; 7) בנו נכה הרגלים של שאול; 8) תואר אצולה בארץ השפלה; 9) השתחנות; 11) תפילה נוצרית הנאמרת לאחר מותו של אדם; 13) יצא לחפש המורים ומצא ...; 15) מלך צור; 17) נהר הנשפך ממקום נושא; 18) שאין בו חליל; 20) ... וסיפא; 23) מים שאל ... נתנה; 26) שכונה בחולות; 27) מבלי השתחמת; 28) שאינו יוצא מן החליל; 29) ב... מנבל; 31) אני ... מלך הייתי על ישראל בירושלים; 32) דרנש; 34) שם בו היה רדוע ללינבלום; 35) חיל משמה; 37) טוענים שבן הארץ הוא כות; 39) האדם מפליטה בשעת כאב; 42) ללא עדים; 44) נשקו ... פן יאנק; 45) צורה ניאמטרית ראשונית; 47) השמטת-הוופד הינה נמוכה.

פרסי ספרים זפותרי תשבץ 132 גאולה דומנקביץ, רמת-גן, יהלום 102 חנה כוס, תל-אביב, שדרות רוטשילד 2 שלמה שרליון, ירושלים, אהרון 11